CT-12

Công Và Quạ

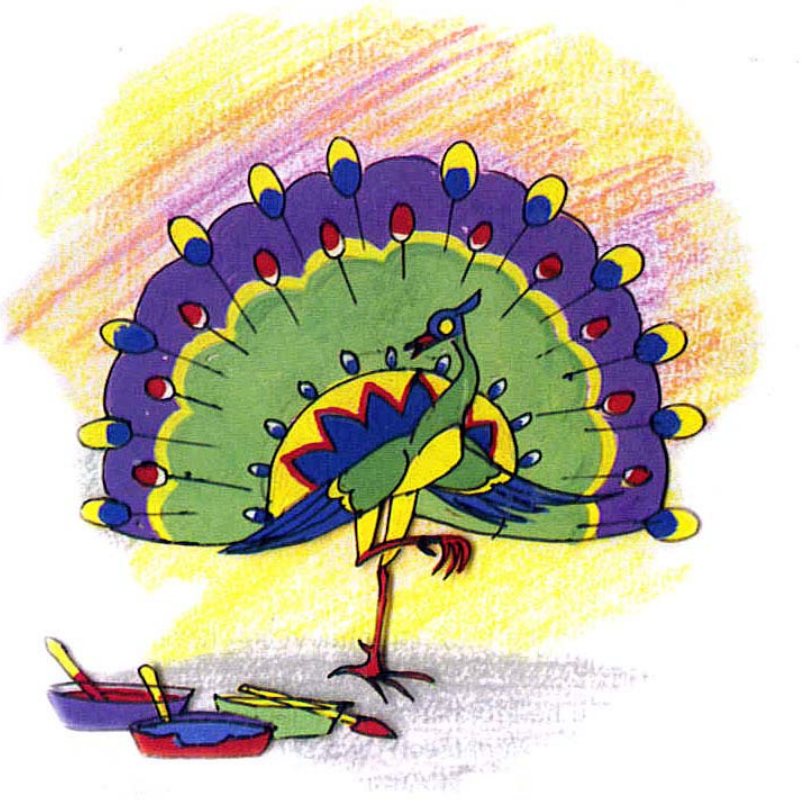

Minh Họa: Minh Trí

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Công và Quạ là đôi bạn thân. Chẳng phải vì tính nết hợp nhau mà chỉ bởi hai đứa cùng xấu mã.

Công thô kệch, cái đầu bé tẹo, cái cổ dài nghêu, cái đuôi như chiếc quạt thóc, mỗi khi xòe ra một màu xám xịt như cơn mưa sắp đến.

Còn Quạ thì đen như cục than, không biết hót, không biết múa, chỉ thở dài kêu quà… quà…

Cứ nhìn các loài chim khác màu sắc sặc sỡ, lại hót hay mà Công và Quạ thấy tủi.

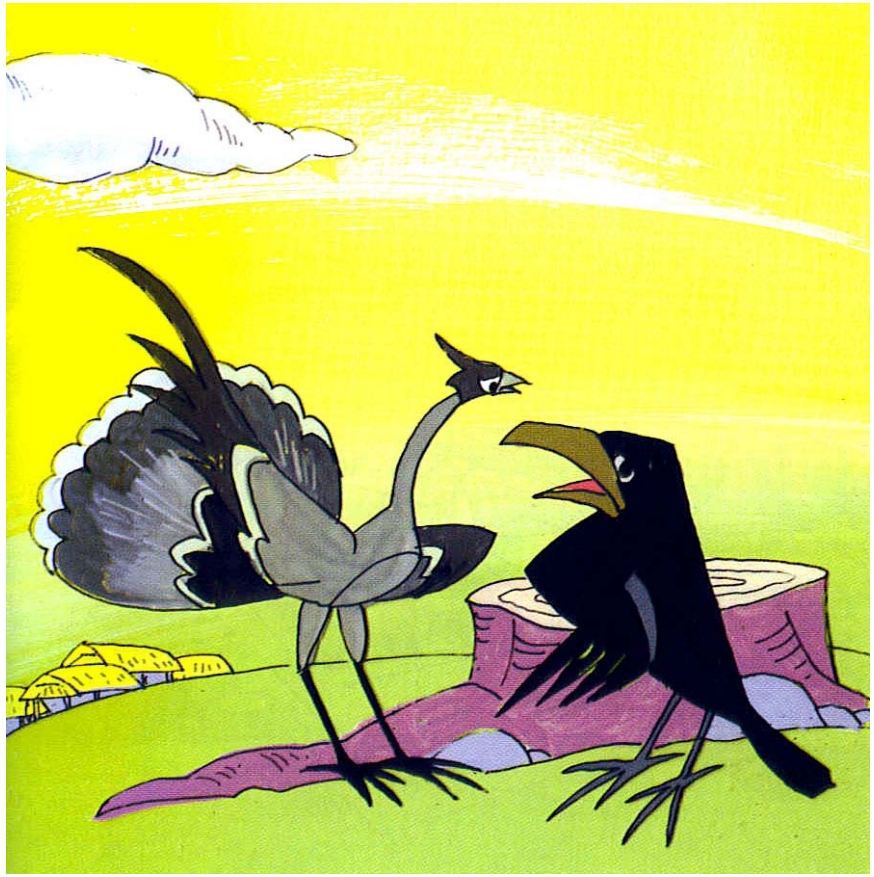

Một hôm, Quạ bảo Công:

– Cứ Tết đến là bác thợ vẽ lại về chợ làng vẽ tranh bán. Tết này ta đến xin bác ít thuốc màu để tô lên bộ lông cánh, rồi chúng ta sẽ đẹp như tranh vẽ.

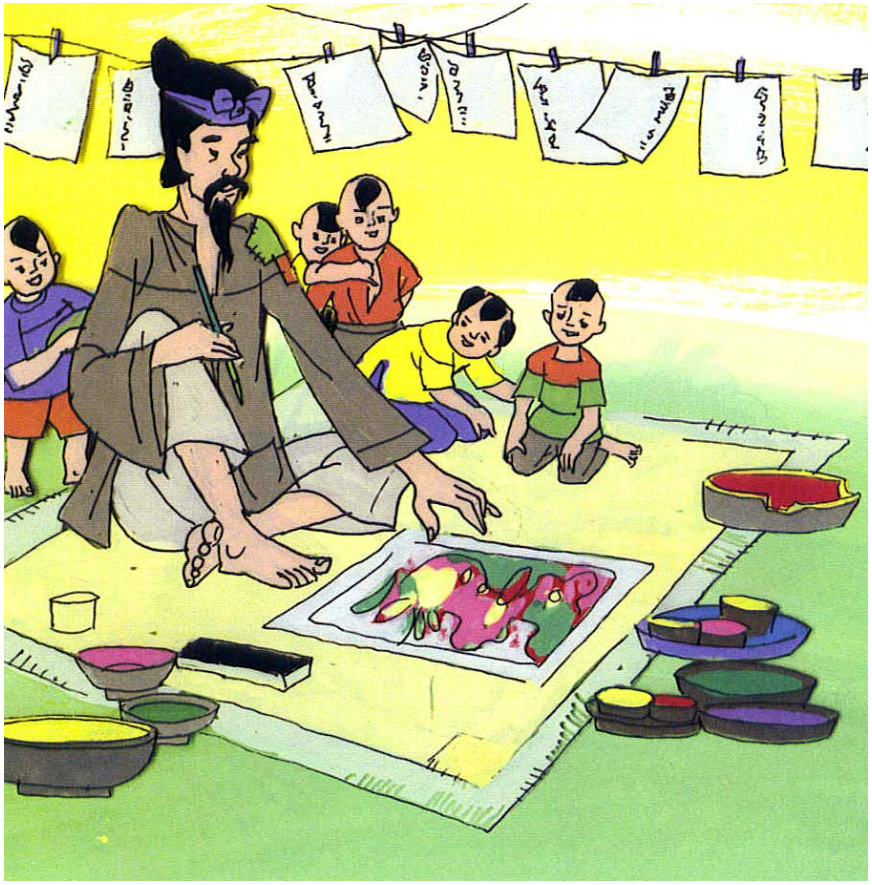

Mong mãi rồi cũng đến Tết. Chợ Tết đông vui, nhộn nhịp. Quạ và Công bay đến hàng tranh thấy bác thợ vẽ bò ra chiếu vẽ không lúc nào ngơi tay. Tranh treo tường, tranh dưới chiếu bày la liệt, màu sắc rực rỡ. Quạ và Công nhìn các bát màu mà ước muốn bộ lông của mình cũng đẹp như thế.

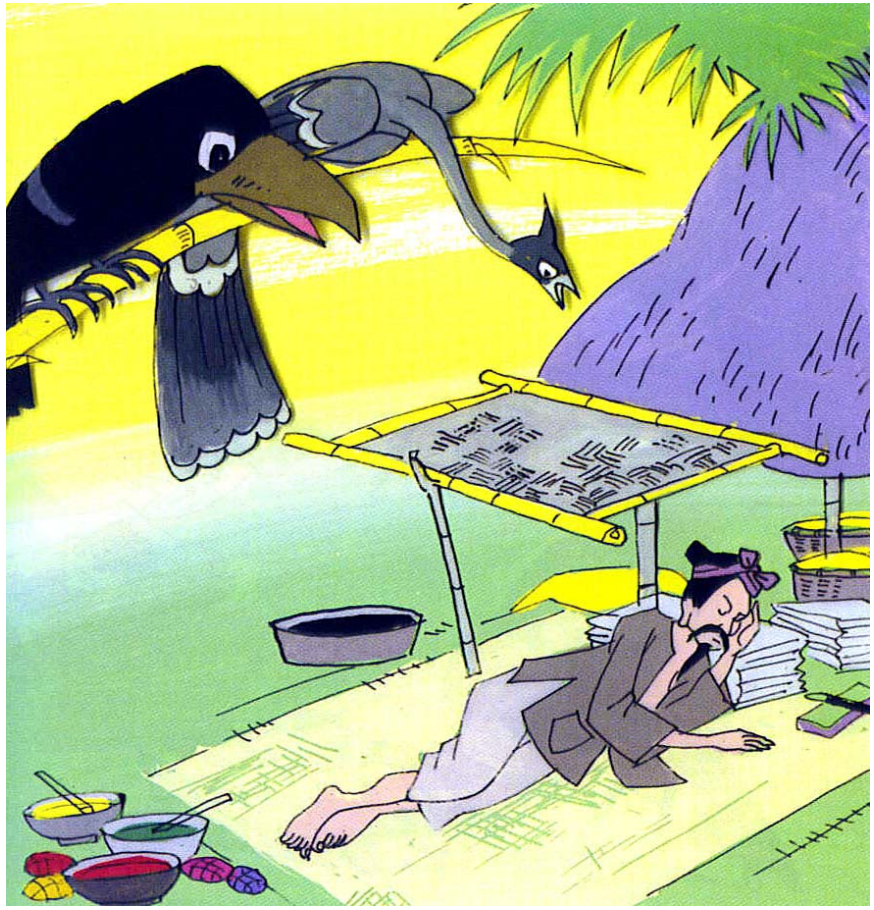

Quạ và Công chờ đến trưa, chợ vắng khách hơn, bác thợ vẽ đã nghỉ tay. Chủ quán cơm bưng mâm đến, bác thong thả uống chén rượu và ăn cơm trưa. Cơm no, rượu say bác nằm nghỉ luôn ở chiếu vẽ và chợp mắt ngủ.

Bác thợ vẽ đã ngủ say, Quạ và Công liền liệng xuống, lẻn vào vội vàng quắp trộm các bút vẽ và màu vẽ của bác mang về.

Cứ như thế mỗi hôm Quạ và Công tha về một ít: Thỏi mực tàu, gói phẩm xanh, phẩm đỏ, cả bọc kim nhũ vàng óng ánh… Quạ nói với Công rằng:

– Thế này có thể tạm đủ, ta vẽ thử đã, thiếu đâu rồi đi lấy thêm. Anh Công mài mực pha màu nhé, tôi sẽ vẽ cho anh trước.

Quạ nhanh nhẹn bôi màu cho Công, chân bôi, mỏ quệt khéo như bác thợ vẽ. Màu xanh thẫm phủ lên đầu, lên cổ Công. Đôi mắt long lanh và cái cổ ngẳng tô xanh biêng biếc. Rồi Công xòe cánh, xòe đuôi để Quạ tô từng khuyên tròn màu trắng mờ óng ánh kim nhũ. Vẽ xong, Công xoay mình xòe cánh múa lên, các màu sắc lấp lánh rực rỡ không còn nhận ra Công lúc ban đầu.

Đến lượt Công làm đẹp cho Quạ thì các loại phẩm màu đã hết sạch chỉ còn bát mực tàu đen bóng. Quạ nói:

– Cứ bôi mực đen lên mình tôi, sau đó lấy phẩm màu vẽ tiếp. Bây giờ vẫn còn sớm vì mặt trời mới lên đầu ngọn tre, còn nhiều thời gian nữa. Bác thợ vẽ chưa ngủ trưa đâu.

Giữa lúc ấy, Quạ Khoang bay qua gọi to:

– Anh Quạ ơi! Các nhà trong làng đang mổ heo. Ta phải vào nhanh kiếm cỗ lòng ăn Tết.

Quạ đáp:

– Xuống đây Công vẽ cho cái khăn quàng chứ để cổ trắng loang như thế kia sao!

– Không được! Chậm chân thì chúng nó ăn hết mất!

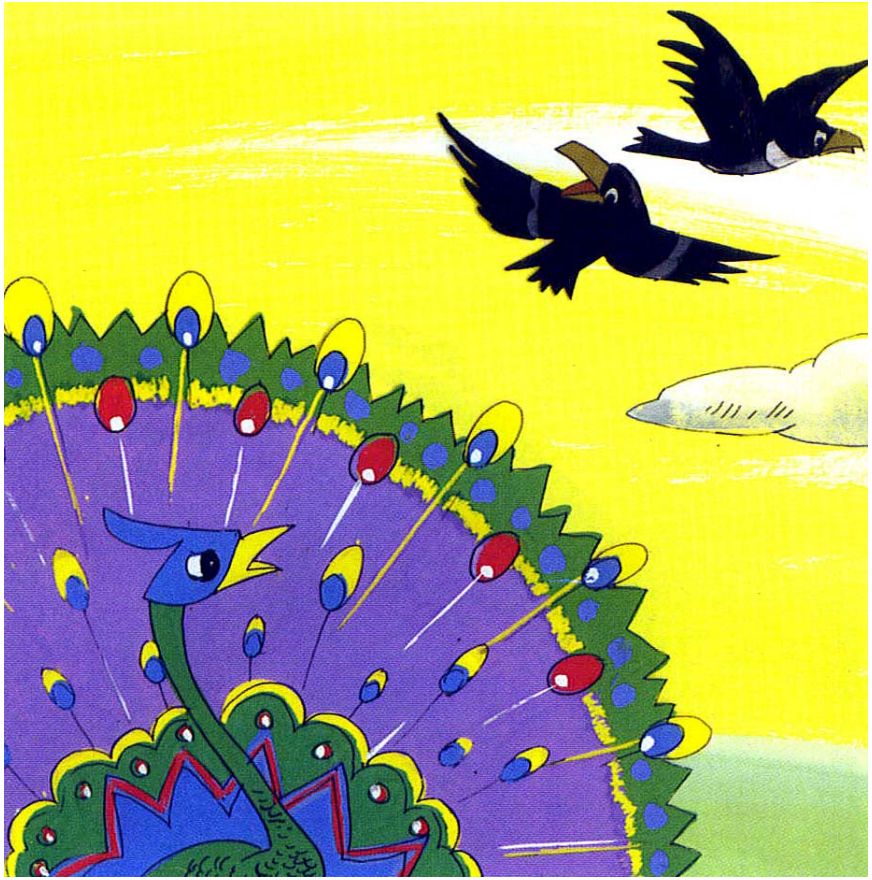

Loài quạ vốn tham ăn. Rồi Quạ bảo Công:

– Chúng tôi đi ăn cỗ đã, rồi về đi lấy phẩm cũng vừa buổi trưa. Ở nhà mài nốt mực đợi chúng tôi về nhé!

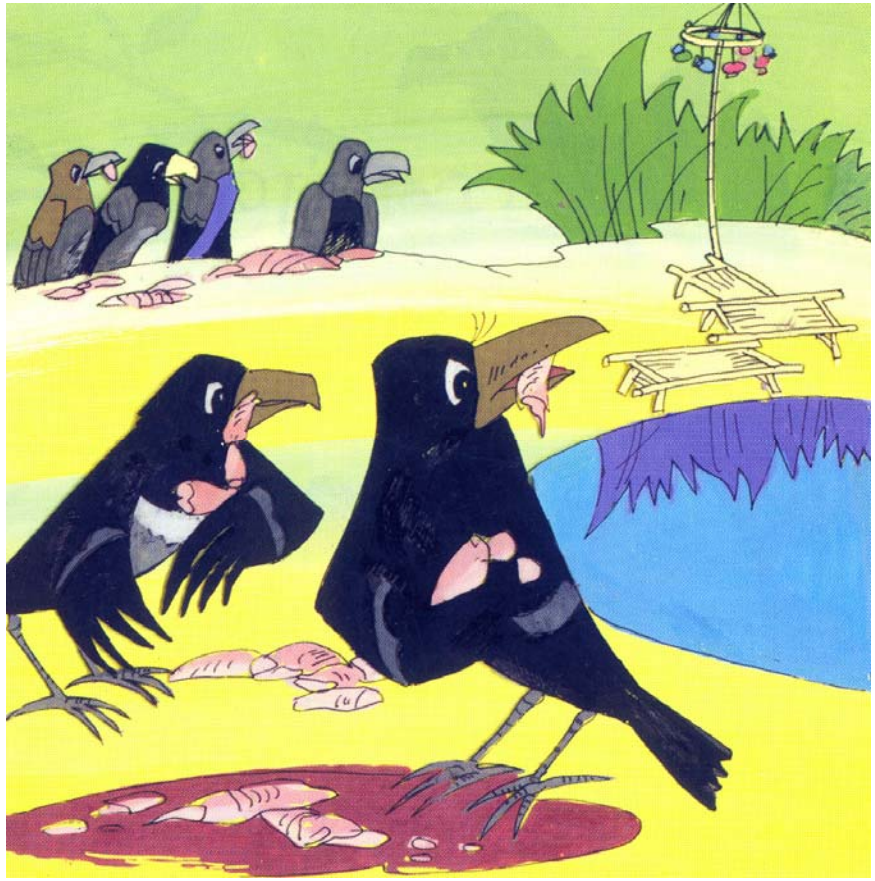

Hai con quạ bay vào làng. Dân làng nhà nào cũng mổ heo ăn Tết. Bên các bờ ao những cái chõng để mổ heo kê san sát. Trẻ con đợi lấy cái bong bóng để chơi. Đàn chó chực sẵn chờ những miếng phổi heo. Những con quạ, đàn diều hâu đều ở tư thế sẵn sàng ăn.

Quạ và Quạ Khoang vào tiệc ngay. Đến lúc no cứng bụng mới sực nhớ Công đang đợi ở nhà.

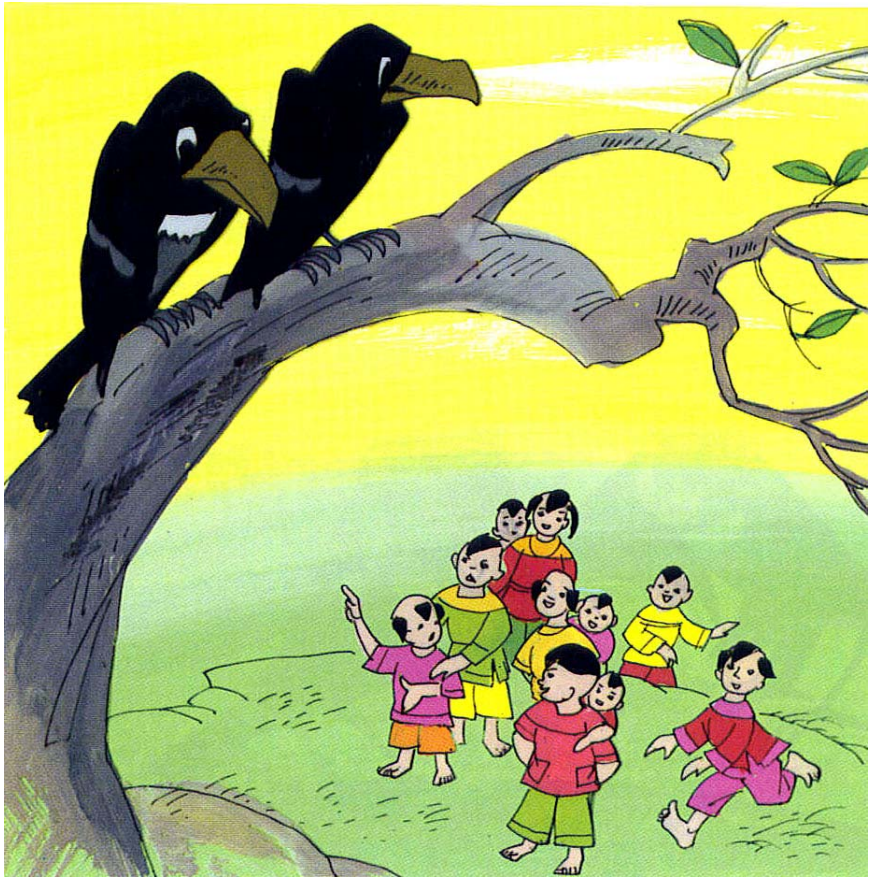

Mặt trời đã xế lưng cây cau. Quạ và Công vội vã bay ra chợ tìm bác thợ vẽ. Bác đã cất tranh và bồ quảy về nhà từ lúc nào. Ngày mai là năm mới rồi. Quạ không còn cơ hội để là đẹp cho bộ lông của mình nữa. Từ đấy, Quạ và Quạ Khoang đành để thân mình đen trũi và cổ trắng loang lổ.

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051